

εὐνάς ἔχοντες ἐξανίστανται λόχου·
φυγῆι σὺ μὲν κατ' οἶμον, ἐς δόμους δ' ἐγὼ
φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδί.

Ορ. μὲν', ὦ τάλαινα· μὴ τρέσῃς ἐμὴν χέρα. 220

Ηλ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, προσπίτνω σε μὴ θανεῖν.

Ορ. ἄλλους κτάνοιμι μᾶλλον ἐχθίους σέθεν.

Ηλ. ἄπελθε, μὴ ψαῦ' ὦν σε μὴ ψαύειν χρεῶν.

Ορ. οὐκ ἔσθ' ὄτου θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον.

Ηλ. καὶ πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχαῖς ἐμοῖς; 225

Ορ. μείνας' ἄκουσον, καὶ τάχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.

Ηλ. ἔστηκα· πάντως δ' εἰμὶ σὴ· κρείστων γὰρ εἶ.

Ορ. ἦκω φέρων σοι σοῦ κασιγνήτου λόγους.

Ηλ. ὦ φίλτατ', ἄρα ζῶντος ἢ τεθνηκότος;

Ορ. ζῆι· πρῶτα γὰρ σοι τὰγάθ' ἀγγέλλειν θέλω. 230

Ηλ. εὐδαιμονοίης μισθὸν ἠδίστων λόγων.

Ορ. κοινῆι δίδωμι τοῦτο νῶιν ἀμφοῖν ἔχειν.

Ηλ. ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχων;

Ορ. οὐχ ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον.

Ηλ. οὗ που σπανίζων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου; 235

Ορ. ἔχει μὲν, ἀσθενῆς δὲ δὴ φεύγων ἀνὴρ.

Ηλ. λόγον δὲ δὴ τίν' ἦλθες ἐκ κείνου φέρων;

Ορ. εἰ ζῆς, ὅπως τε ζῶσα συμφορᾶς ἔχεις.

Ηλ. οὐκ οὐν ὄραϊς μου πρῶτον ὡς ξηρὸν δέμας;

Ορ. λύπαις γε συντετηκός, ὥστε με στένειν. 240

Ηλ. καὶ κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῶι.

Ορ. δάκνει σ' ἀδελφὸς ὃ τε θανῶν ἴσως πατήρ.

Ηλ. οἶμοι· τί γάρ μοι τῶνδέ γ' ἐστὶ φίλτερον;